

E-fietsvierdaagse

Nou, we hebben onze eigen Fietsvierdaagse in elkaar gefröbeld. Nu Harold en ik sinds kort de trotse eigenaar zijn van een e-bike, dagen we onszelf uit om een robbertje te fietsen. En dat maar liefst vier dagen achtereen (woeha!). Ons standpunt voorheen was dat een e-bike alleen voor echt oude mensen is. Maar zelfs in onze sportieve en moderne stad zien we steeds meer jongere mensen en zelfs pubers op een e-bike (vroeger ging dat wel anders!). Moeders met een kind achterop, eentje op het stuur en eentje op schoot, eentje op haar schouders, het gaat allemaal op de elektrische fiets! Dusss! Dus wij hebben nu ook zo'n unit en we gaan gewoon enorm met de tijd mee met zo'n fietsvierdaagse voor luie donders.

We starten morgen gezelligjes vanuit huis en slingeren van fietsknooppunt naar fietsknooppunt richting het oosten. Onze eerste overnachting is in Ommen. Op woensdag koersen we naar Hoogeveen en op donderdag doorkruizen we de Weerribben en eindigen we in Blokzijl. Op vrijdag gaan we weer op hoes op an en slapen we weer lekker in ons eigen bedje. Al met al gaan we 200 kilometer afleggen. Appeltje, eitje, toch?

Een goeie honderd kilometer verderop de andere kant van Zwolle gaat ruim 44.000 man morgen meedoen aan de wandelvierdaagse, dus het wordt voor ons vast lekker rustig onderweg de komende dagen!

Met een ommetje naar Ommen

Vanmorgen de dag begonnen met een warm-up in de sportschool waar ik sinds kort de Milon cirkel doe; voor diegenen die het niet weten, 35 minuten lang jezelf in het zweet werken met afwisselend krachttraining en conditiertraining, yeey! 🥵. Leuk is anders, maar kom op, die 35 minuten zijn te overzien en je wordt er bes wel wakker van! Thuis de laatste spullen bij elkaar pakken en ons afvragen: hoe krijgen we die bende allemaal mee? Nou, dat viel nog mee. Mijn hele garderobe en aanverwante zaken voor vier dagen past zowaar in twee fietstassen! En Harold krijgt bijna alles mee in een grote waterdichte rugzak.

Rond 10.30u klinkt het startsein en stappen we op de fiets. Harold is onze navigator. Hij wilde graag nog ouderwetsch een grote landkaart mee, maar na maanden onderhandelen kreeg ik 'm zo ver dat hij de fietsknooppunten wel wil proberen. Die heeft hij netjes in zijn telefoon opgeslagen en jawel, in het kader van de nieuwe je-mag-de-telefoon-niet-meer-vasthouden-op-de-fiets-wet hebben we allebei een fietshouder gekocht. Zo heet dat ding tenminste. Raar, hij houdt toch niet de fiets vast maar de telefoon...

Als we nog geen minuut onderweg zijn, begint het te 'smossen'. Wat? Er werd geen druppel voorspeld en we zijn nog geen 300 meter van huis vandaan? Nog een keer Buienradar gecheckt, er zou geen druppel vallen. Gelukkig houdt het na een kilometer wel weer op.

Onze eerste stop ligt meteen volledig niet op de route, maar we moeten nog even naar Mediamarkt. Onze selfiestick is namelijk zoek. En je kunt tegenwoordig niet op vakantie zonder selfiestick. Hele huis op de kop gezet, alles doorzocht, selfiestick is foetsie. Gisteren al gekeken bij Blokker, Optie1, Kruidvat en EP of ze zo'n unit hebben, maar nee hoor. Dus op naar de Mediamarkt voor een nieuwe selfiestick. Waarschijnlijk zijn die stikkies alweer uit, zelfs de Mediamarkt had maar een heel mager aanbod. Na Mediamarkt rijden we richting de Agnietenberg, waar we meteen ook maar even stoppen voor een latte macchiato. Tijd om de stick van zijn verpakking te ontdoen (een hele klus zonder schaar) en te testen. Gelukkig is de gebruiksaanwijzing in alle Slavische en Oost-Europese talen, Engels komt alleen op de verpakking voor. Nadat we de Noorse tekst een beetje hebben gelezen, denken we te snappen wat de bedoeling is. En wat blijkt? Ik heb me toch een kek dingetje gescoord! Ik dacht eerst dat het een gewoon stikkie was net als elk ander stikkie. Maar deze heeft ook nog eens een driepoot en afstandsbediening, hoppa! Geweldig!

Daarna wordt het tijd voor het echte werk, we gaan Zwolle uit en fietsen langs de

Vecht richting Dalfsen. En ja hoor, het is een hele mooie route. Onderweg complimenteer ik de navigator met zijn goede navigatiekunsten waarop hij grommend antwoordt: “Zelfs Jules de Korte met een lasbril op kan zo’n fietsknooppuntenroute volgen.”

De weg slingert van de ene kant van de Vecht naar de andere. De ene keer steken we het water over met een brug, de volgende keer met een pontje.

(een hele coole, zelf te bedienen voetveertje De Stokte bij Hessum; foto gepikt van internet). Dit Overijssels schoon kenden we nog niet en we genieten er erg van.

Onderweg valt het wel op dat de schaarse medefietsers toch wel wat jaartjes ouder zijn dan wij, maar dat mag de pret niet drukken. We lunchen in Dalfsen en daarna fietsen we via Vilsteren (ook mooi!) naar Ommen, ons eindpunt voor vandaag. De teller staat nu op 50 kilometer. We laten bips en benen even een paar uur rusten op de hotelkamer en daarna duiken we Ommen in voor een avondmaal. Van zo’n dag in de buitenlucht word je lekker rozig, dus ik denk dat de luijkes vroeg dicht gaan vanavond!

WOENSDAG 17 JUL 2019, 9:11 AM • LANDGOED HET LAER, OMMEN

De charme van een charmehotel

We hebben vannacht overnacht bij Charmehotel Wildthout in Ommen. Een aan de buitenkant te zien inderdaad charmant hotel in de bossen met 16 kamers.

Onze kamer zit aan het einde van de gang op de 1e verdieping en dat past ons wel. De vloeren zijn van hout en de muren zijn dun... gehorig dus. En toen we de kamer binnenliepen gister, rook het er alsof de vorige hotelgasten net uit hun bed waren gestapt. Muffig. Dus de ramen opengezet zodat het een beetje kon luchten. Je moet hier niet logeren als je langer bent dan 1,90m, dan pas je namelijk niet in de douche (ik werd er met mijn 1,65m een beetje hoogteclaustrofobisch van). De televisie is nog zo’n enorm blok en heeft een scherm net zo groot als een iPad en de ‘airco’ bestaat uit een tafelventilator. Maar eerlijk is eerlijk, de bedden zijn goed en het ontbijt is inbegrepen. En dat laatste was in de mooie serre, eenvoudig maar goed.

We hebben ook een kamer geboekt voor de elektrische stalen rossen en die mochten we parkeren in de schuur achter het hotel. Het duurde even voordat we die ‘schuur’ hadden gevonden, het enige dat we vonden waren twee krotten van gebouwen, met hout afgetimmerde ramen en het hout aan de onderkant was alweer weggerot, niet elektrische-fiets-waardig-opstalplaats zo te zien. Dus maar weer terug naar de receptie. Neej, we moesten toch echt het eerste gebouw hebben. En ja, daar zat toch echt ergens een deur in met een slot. En zowaar, van binnen was het nog redelijk. Mijn moedertje zou over een dergelijk hotel toch wel zeggen: “Van boven bont, van onder ...” Ach, je moet er de charme maar van inzien.

Processierust

Rond 10.30u stappen we weer op de fiets. Maar na nog geen 100 meter staan we alweer stil. Hebben we echt alles bij ons? Nog even een laatste check en Harold schuift nog wat met zijn bagage op de bagagedrager.

Overigens, deze week verblijft onze zoon in het Sodom & Gomorra van Griekenland, Chersonissos. Voor het eerst alleen op een buitenlandse vakantie. We vroegen voor vertrek nog bescheiden: laat elke dag even weten dat het goed met je gaat en dat doet hij braaf via WhatsApp. Daar worden we al blij van! We willen wel meer (wat doe je, met wie, waarom en hoeveel kosda??), maar ernaar vragen heeft niet veel zin (en wat doen we als hij het wel vertelt??). En nee, we hebben ook geen enkel vermoeden dat hij met een rugzak op de mooie natuur van Kreta verkent of überhaupt uit Chersonissos komt. Starbeach is Tha place to be en daar zit hij vermoedelijk elke avond/nacht. What happens in Chersonissos, stays in Chersonissos...

Vanuit Ommen fietsen we eerst richting Beerze en daarna richting Junne (nog nooit van gehoord) en daarna Dedemsvaart. Eerlijk is eerlijk, de route Zwolle - Ommen vond ik wel mooier, maar ook hier zitten mooie stukjes tussen. Het is prachtig fietsweer!!

Op het moment dat we even een momentje rust willen nemen, zien we in de verte een bankje op een perfecte schaduwrijke plek... onder twee giga eiken.... met rood/wit lint! Uiteraard zijn we in de afgelopen twee dagen al meerdere keren langs en onder eiken door gefietst en ach, wat is het ergste wat ons kan gebeuren? Nou.... onze vriendin Marije zit onder de korsten van die lekkere rupsen en onze vriendin Fatima is er zelfs goed ziek van geworden. Maar nee, eigenwijze Hollanders als wij zijn, we leggen nog wel eerst een dekentje over de bank en vleien ons daarna neer. We voelen ons echte dare devils, maken zelfs een foto van onszelf in de gevarezone! Kijk maar naar die arrogante bekkies van ons! Wij laten ons niet kisten door die kleine mormels!

Niet veel later begint Harold te klagen over jeuk. En ik begin ook al kriebels te voelen. Niet krabben! Föhn erop! Maar laten we die nou net niet bij ons hebben. De paniek slaat toe, we hebben ook al geen verkoelende mentolcrème bij ons! Hoe moet dat nu verder???

Nee hoor, die jeuk was spiegies en er is niets aan de hand met ons!

We karren door Dedemsvaart en Harold ziet zijn kans schoon om een nieuwe zonnebril te scoren. En ach, nu we er toch zijn, pakken we even een lunchje mee bij Grand café 't Dorp, waar we proberen een systeem te ontdekken in de bediening, maar dat ziet er redelijk chaotisch uit... en dat is het ook. Terwijl je nou niet echt kunt zeggen dat het er zo druk is. We krijgen redelijk vlot de lunchkaart en daarna duurt het zeker nog een kwartier voordat we kunnen bestellen. De gerechten komen echter best snel door, dus ach. Ik zie de door mij bestelde Rivella op het dienblad het terras rondgaan... en weer naar binnen gaan. Een paar minuten later krijg ik het drankje zowaar op tafel, maar dan alleen het flesje, niet een glas. "Die haal ik nog even op", zegt ze. Om vervolgens te verdwijnen en voorlopig niet terug te komen. Vijf minuten later vraag ik haar collega om een glas en gelukkig, hij houdt zich aan zijn woord. Ach, wij hebben vekansie, wat maakt het uit.

We zetten onze fietstocht voort richting Fort (ook nog nooit van gehoord) en daarna Zuidwolde. Harold begint onderweg over een on-be-dwing-bare behoefte aan een milkshake. Gelukkig herhaalt hij dat maar een keer of tien om zeker te weten dat ik het ook heb gehoord. Dus eenmaal in Hogeveen moet er toch echt een milkshake komen. En wat voor een!

Met spikkels, slagroom, suikerspin, aardbeiensiroop én popcorn! Ik word al misselijk als ik ernaar kijk. Maar zoals je aan zijn gezicht kunt zien, als een kind zo blij! Ik hou het bij een stukje appeltaart met zonder slagroom (ook lekker).

Vanuit het centrum van Hogeveen gaan we op zoek naar ons overnachtingsadres, een B&B. Voor ons de aller aller allereerste keer dat we zoiets doen en we vinden het wel een beetje spannend. We komen helemaal aan de rand van Hogeveen terecht bij B&B de Binnenhorst. Een alleraardigste oudere dame doet open en stelt zich voor als Regien. Ze biedt ons wat te drinken aan en een plakje cake (dat Harold ondanks de giga milkshake van daarnet niet afslaats). Ze vertelt dat ze sinds 20 jaar weduwe is en in de zomer vindt ze het maar saai in haar buurt. Het is stil, veel mensen zijn op vakantie. Dus is ze 11 jaar geleden een B&B begonnen. We krijgen de hele bovenverdieping tot onze beschikking met een mini zitkamertje en eigen badkamer. Zij verblijft beneden. Echt allervriendelijkst, maar ik moet even wennen aan het feit dat we in haar privé omgeving verblijven. Zij heeft daar zelf geen enkele moeite mee.

Gisteravond zijn we Hogeveen in gegaan, ik had via Social Deal een 5 gangen tapasmenu geregeld. bij Beef & More. En dat was voortreffelijk!

We hadden met Regien afgesproken dat we om 9.00u ontbijten vandaag en ze had zich enorm uitgesloofd. We voelden ons bijna bezwaard dat we niet alles hebben opgegeten. Wat een verwennerij!

We pakken nu de spullen weer bij elkaar, onze tocht van vandaag is 60 kilometer naar Blokzijl. Laterz!

VRIJDAG 19 JUL 2019, 2:17 PM • WITTENSTEINSTRAT 22, ZWOLLE

Poepoe, nou nou, we zijn er!

De geplande route was gisteren 60 kilometer. We doorkruisten het Dwingelderveld met haar prachtige natuur. De fietspaadjes slingerden heel gezellig door het landschap, maar de ondergrond was wel heel onregelmatig. Het waren vaak onverharde paadjes. Het kan aan de leeftijd liggen, maar het was wel behoorlijk vermoeiend om kilometers lang door elkaar geshaket te worden. “Nog even en mijn oogbollen vallen eruit”, klaagde Harold. En we hadden ook nog eens een stevige tegenwind.

Ook vandaag kwamen we in eerste instantie weinig fietsers tegen. Maar goed ook, want de paadjes waren naast hobbelig ook nog vaak smal. In de buurt van Havelte kwamen we hunebedden tegen (D53 heet ie). En ineens was het net of er een blik toeristen open was getrokken. Wat een drukte. De hunebedden werden vanaf alle kanten beklommen, dus een leuk fotomomentje was er niet echt. Via Havelterberg en Darp fietsten we richting Steenwijk. Daar hebben we even geluncht om bij te trekken. Maar toch begonnen de afstanden van de afgelopen dagen en het gehussel van vandaag hun tol te eisen. Ik had alle dagen wel een fietsbroek aan. Stoere Harold niet en eerlijk is eerlijk, hij klaagde niet, maar had zichtbaar last van zadelpijn. Toen ik hem er weer een keer belangstellend naar vroeg, was zijn antwoord: “Gaat steeds beter, denk dat mijn staartbotje inmiddels bijna is afgestorven, dus dan doet het geen pijn meer.”

Na de lunch weer vol goede moed op pad, eerst door Giethoorn (waar het opvallend rustig was) en daarna de Weerribben. Beide in een prachtige omgeving.

En jippiedepippie, weer een pontje onderweg!!! In het gehucht Jonen. De overtocht (die nog geen minuut duurt) kost maar liefst €1,20 per persoon. Ach, dan heb je ook wat, zwemmen met fiets is lastiger.

Onze dagtocht werd uiteindelijk 70 kilometer en dat was toch wel wat te veel van het goede voor deze twee ongetrainde donders.

Eenmaal in Blokzijl hadden we onze tweede B&B zo gevonden. Een allerschattigst pand vrijwel in het centrum van het dorp.

Ons ‘appartement’ was maar liefst twee etages, op de foto de rechterhelft van het gebouw (ongeveer 5 meter diep). Beneden de woonkamer en keuken, boven de slaap- en badkamer. Alles netjes verzorgd en schoon. De eigenaar troffen we later pas, die

had een briefje op de deur gehangen, de sleutel had hij op een speciale plek gelegd. Later vertelde hij dat hij de B&B runt met zijn vrouw, maar die had haar heup gebroken. Dus hij stond er grotendeels alleen voor (in het hoogseizoen!) en ze hebben ook nog pipowagens in de verhuur. Hij vond het allemaal vervelend voor ons, maar wij hadden nergens last van. Wij vonden het eerder vervelend voor hen. Rond het avondeten zijn we het haventje in gelopen en hebben daar een hapje gegeten. Het viel ons op dat het onverwacht rustig is in het dorp.

Van clubben en kroeghangen is niet veel gekomen, we lagen op tijd op bed.

Vanmorgen konden we ontbijten bij het Prins Mauritshuis (de eigenaar van de B&B had dit in verband mijn zijn vrouw uitbesteed) en dat smaakte heerlijk. We kletsten nog even met de bediening en ze beaamden dat het normaliter toch echt wel drukker zou moeten zijn rond deze tijd van het jaar.

Na een stevig ontbijt was het weer tijd om op de fiets te stappen. Onze laatste etappe is 40 kilometer, dus dat moet te doen zijn. Uitgestrekte wegen en door het polderlandschap. We slingerden weer door het landschap, langs Moespot, Vollenhove en door Sint Jansklooster en Zwartsluis. Tussen Zwartsluis en Hasselt kwamen we geregeld fietsers van de Drentse fietsvierdaagse tegen. Onze lunchstop was in Hasselt en de laatste 10 kilometers waren een eitje. Onderweg bereikten ons de berichten vanuit Chersonissos dat zoonlief inmiddels had uitgecheckt en dat ze de borg van €300 weer terug hadden gekregen. Een hele geruststelling. Vanavond vliegt hij vanaf Heraklion om 20.30u naar Keulen waar hij (gelukkig door een andere ouder, Harold had de heenweg (03.00u vertrek) al op zich genomen) wordt opgepikt en naar huis wordt gebracht. Waarschijnlijk vele ervaringen rijker en vele euro's armer, maar dat horen we mogelijk nog in de komende dagen.

Volgende week hebben we weer een nieuw klein avontuur, een stedentrip naar de Poolse stad Wroclaw (spreek uit Wrotsjwav of zo) inclusief dagtocht naar Auschwitz. Bedankt voor het meelesen en wellicht tot volgende week!

PS: we hebben in totaal 222 kilometer afgelegd in 4 dagen.